

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 4008/2022
26.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Владислав Ковач, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Жарко Зрењанин“ из Зрењанина, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Зрењанину, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3015/22 од 08.08.2022. године, у седници одржаној дана 26.04.2023. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3015/22 од 08.08.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3015/22 од 08.08.2022. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Зрењанину П1 1050/21 од 21.04.2022. године, ставом првим изреке обавезана је тужена да исплати тужиљи на име накнаде штете због неувећања коефицијента за обрачун зараде за период од јуна 2018. године закључно са августом 2018. године, на име главног дуга укупан износ од 153.395,01 динар, у појединачним месечним износима наведеним у изреци, са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате, те да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 83.240,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3015/22 од 08.08.2022. године, одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија

ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Испуњеност услова за посебну ревизију, Врховни касациони суд цени у већу од пет судија (став 2).

Одлучујући о испуњености услова за изјављивање посебне ревизије, у смислу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној. Предмет тужбеног захтева у овом спору је потраживање накнаде зараде у висини од 10% за додатни рад и подршку ученицима који наставу похађају по ИОП програму. Нижестепени судови су усвојили тужбени захтев, налазећи да тужилци припада наведено увећање за период од јуна 2018. године закључно са августом 2018. године, сагласно члану 3. став 1. тачка 4. Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама ("Службени гласник РС" бр. 44/2001...95/2018) према коме право на увећање зараде за 10% (поред запослених у посебним школама за децу ометену у развоју) имају и наставници одељења са децом ометеном у развоју при редовној основној школи, а који са њима раде. Имајући у виду да питање права на увећање зараде наставницима одељења са децом ометеном у развоју при редовној основној школи, као и примена наведене Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама није спорна у судској пракси, нити захтева ново тумачење права, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужене није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев у овој врсти спора односи на потраживање у новцу, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници из радног односа поднета је 29.06.2021. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 153.395,01 динар.

Како се у овом радном спору тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић